

Aanwezig : BR , Adj , JvE , MvB

Agenda : 1 Notulen 9 - 6 - 1986

2 Ingekomen/uitgaande post & mededelingen

3 Redactie ...

4 LWGP

5 Petitie

6 Homofilmfestival

7 Ontmoetingsdagen / LB

8 Advertentie van Houten

9 Kinderporno-rapport

10 Hulpverlening

11 WVTK

1) De PTT is met haar extra rekening in de fout gegaan. Het teveel betaalde geld is inmiddels terug... Verder OK.

2) Twee brieven met kritiek van JS en van MM. Deze brieven behoeven een serieuze reactie. Typisch een onderwerp voor een door M en A te organiseren 'beleidsweekend', eea op korte termijn.

Brief van Stiekum vergezeld van 'ontbrekende' Woelratjes. Deze zijn wrschl in ons eigen circuit verloren geraakt. M neemt contact op met GP en R.

Op twee uitgaande stukken, één naar de WG Media uit de Sekstant en één naar de VARA, is niets vernomen.

3) Een nieuwe Duitse werkgroep nodigt ons uit voor een vergadering. We bedanken en wensen ze het beste. We houden contact.

3) 1'Espoir vraagt meer OKtjes in ruil voor meer Espoirtjes. We besluiten tot 5 tegen 5. M licht D en 1'Espoir in.

Drukproblemen : OK 2 was slecht gedrukt, bovendien wordt Filarski alsnog duurder. MAW we gaan terug naar de Bevrijding. A vraagt JH om een schriftelijke bevestiging van gemaakte afspraken tussen DB Bevrijding en JH

4) LWGP-vergadering op 6 sept as, thema is hulpverlening (zie bijlagen.)

5) De petitie van de commissie Leeftijdsgrenzen is in concept klaar en ge-adopteerd door het OOC.

6) In december organiseert Desmet weer een Homofilmfestival. JvE wil initiatief ontplooiën om Martijn hier te promoten. Dit initiatief wordt taegejuicht...

7) L is eindelijk terecht... Hij heeft te kennen gegeven in het vervolg weinig voor Martijn te kunnen doen. Ook is hij wat ontmoedigd door het gekrakeel omtrent de door hem opgezette nieuwsbrief die wat stof deed opwaaien. B neemt nader contact met hem op ivm de door hem toegezegde organisatie van ontmetingsdagen voor leden in de buitengewesten.

8) Ene vH wil adverteren voor twee diaseriees...

9) Een 'WG van vervolgers' heeft onder auspiciën van het Min v Just een KP rapport doen verschijnen. Reacties, geschreven door JS, zullen namens COC, NVSH en Martijn verstuurd worden.

10) Twee gevallen van persoonlijke hulpvragen. Hulp dient vooral te bestaan uit adviseren en wegwijzen. Ook hier zou een lijn ontwikkeld moeten worden. Iets voor het 'beleidsweekend'?

11) A wordt overstelpt met vragende telefoontjes over de boeken die Martijn verkoopt. Hij kan hier echter niets mee. Ipv zijn nummer zal het bestuursnummer vermeld gaan worden als klachtenlijn.

-- Afspraken voor de volgende vergadering worden uitgesteld in afwachting van Benjamins lesrooster...

betreff leeftijds grenzen
zedelijkheidswetgeving

amsterdam, 4 augustus 1986

Geachte geadresseerde,

Binnenkort zal bij de Tweede Kamer een wetsvoorstel worden ingediend tot herziening van de zedelijkheidswetgeving. De inhoud van dit voorstel is in november 1985 al voor een deel bekend geworden. Het heeft onder meer betrekking op seksuele contacten van en met jongeren tussen 12 en 16 jaar. De strafbaarheid daarvan zou in sommige gevallen worden opgeheven. Wat de feitelijke strekking van het voorstel was is nooit helder toegelicht; in elk geval ontstond er commotie over. De minister van Justitie heeft er vervolgens op gezinspeeld dat de regering niet aan dit onderdeel van het voorstel zal vasthouden. Op grond van het advies van de Raad van State zal het wellicht worden aangepast. Dat zou kunnen neerkomen op het alsnog handhaven van de 16-jaargrens. Omdat in elk geval de redactie van de wet moet worden gemoderniseerd zal ook een dergelijk voorstel aan de Kamer worden voorgelegd.

Er komt dus in elk geval spoedig een politieke discussie over de leeftijds grenzen voor seksuele contacten. De uitkomst van die discussie zal voor lange tijd de wetgeving en het vervolgingsbeleid bepalen. Sinds de jaren '60 hebben politie en justitie meer oog gekregen voor de eigen seksualiteit en zelfbepaling van jongeren, zij het niet overal in dezelfde mate. Wanneer de wetgever echter het absolute verbod op seksuele contacten beneden 16 jaar overkort handhaaft zou er in de toekomst minder ruimte zijn voor een terughoudend vervolgingsbeleid, laat staan voor een verdergaande nascherping daarvan.

In de bijgevoegde petitie doen wij een concreet voorstel om dit te voorkomen. De essentie van dit voorstel is tweeledig: 1. handhaving van de strafbaarstelling ter bescherming van jongeren tegen seksueel misbruik, 2. het aan de wet toevoegen van strafuitsluitingsgronden: het verbod is niet van toepassing indien er geen groot machtsverschil is of indien het zeer aannemelijk is dat de jongere in kwestie met het contact instemde zonder daartoe op enige manier te zijn gedwongen. Voor de duidelijkheid: het gaat ons hier niet om seksuele contacten binnen gezags- of afhankelijkheidsrelaties (waaronder incest), evenmin als dat in het regeringsvoorstel van vorig jaar het geval was.

Het is onze bedoeling deze petitie, met handtekeningen, in de komende herfst aan te bieden aan de minister van Justitie en de Tweede Kamer. Daartoe verzoeken wij U vriendelijk om uw ondersteuning. Het gaat ons er niet om dat u de tekst woord voor woord onderschrijft. Als u het echter eens bent met de strekking ervan zouden wij het zeer op prijs stellen een ondertekend exemplaar van u terug te ontvangen.* U kunt daarvoor gebruik maken van de bijgevoegde, portvrij in te zenden retourenveloppe. Graag danken wij u bij voorbaat voor uw moeite.

*a.u.b. vóór 1 oktober a.s.

Hoogachtend,
namens het landelijk bestuur
N.V.I.H. COC

S. Koopmans, secretaris

In november 1985 stelde de regering voor, de strafbaarstelling van sommige seksuele contacten met jongeren tussen 12 en 16 jaar te vervangen door een verbod op seksueel misbruik*. Nadat hierover veel commotie was ontstaan heeft de minister van Justitie erop gezinspeeld dat de regering niet aan het voorstel zal vasthouden.

De genoemde strafbaarstelling zal binnenkort politiek worden besproken in het kader van de herziening van de zedelijkheidswetgeving. De Kamer zal zich dan moeten buigen over de vraag of het huidige verbod opnieuw in volle omvang moet worden vastgelegd, of dat nuancering daarvan nodig is.

De discussie over het wetsvoorstel uit 1985 heeft tot nu toe weinig helderheid verschaft over de feitelijke strekking ervan. De wat slordige presentatie heeft daartoe bijgedragen. Wij dringen aan op een zorgvuldiger politieke behandeling van deze zaak, opdat binnen afzienbare tijd tot verantwoorde wetgeving kan worden gekomen. Hieronder geven wij een aantal uitgangspunten daarvoor aan.

Seksueel misbruik strafbaar houden

Het doel van strafbaarstelling moet in dit verband zijn: het beschermen van de wilsvrijheid bij het aangaan en afwijzen van seksuele relaties. In het verlengde van dit vrijheidsbeginsel ligt het beschermingsbeginsel: personen met een bijzonder kwetsbare wilsvrijheid, zoals jongeren, hebben aanvullende bescherming tegen seksueel misbruik nodig. Een niet-strafrechtelijke aanpak van zulk misbruik verdient vaak de voorkeur boven strafvervolgung, vooral indien het kind geschaad zou kunnen worden door in een strafzaak als getuige te moeten optreden. Dit is echter geen doorslaggevend argument tegen het bestaan van een strafrechtelijke sanctie: waar deze ontbreekt is de mogelijkheid tot ingrijpen al te zeer afhankelijk van de vrijwillige medewerking van de betrokkenen. Strafvervolgung moet niet uit de weg worden gegaan indien het betrokken kind bij vervolgung is gebaat.

Wanneer is er misbruik ?

Seksueel misbruik is een vorm van dwang die zich met name kan voordoen in situaties waarin het kind zich niet kan onttrekken aan, of verzetten tegen wat er gebeurt. Factoren zoals overwicht, leeftijdsverschil, gezags- en machtsverhoudingen, en daaruit voortvloeiende emotionele druk, spelen daartij een rol. Ook vormen van exploitatie (m.n. voor commerciële doeleinden) kunnen als misbruik worden beschouwd. Bij het bestaan van aanzienlijke machtverschillen dienen ook contacten waartegen een kind zich niet verzet, maar waarmee het evenmin actief instemt, als strafbaar misbruik te worden opgevat. Voorkomen moet namelijk worden dat het misbruik niet of moeilijk bewijsbaar is alleen omdat het kind zich niet heeft verzet.

Geen absoluut verbod

Dit betekent echter niet dat een absoluut verbod gerechtvaardigd is. Een absoluut verbod sluit immers niet aan bij de praktijk, waarin ook jongeren onder 16 jaar seksuele contacten onderhouden. In het vervolgingsbeleid wordt hiermee al in zekere mate rekening gehouden, getuige de drastische daling van het aantal veroordelingen wegens sex van en met jeugdigen in de afgelopen jaren**. Geweldloze contacten van jongeren onderling plegen zelden vervolgd te worden. Met betrekking tot contacten tussen jongeren en ouderen wordt tegenwoordig vaak zorgvuldiger dan

* Het ging om een verbod op seksuele contacten buiten gezags- en afhankelijkheidsrelaties, die zijn voortvloedig bevoorderd door giften of beloften van geld of goed, misbruik van uit feitelijke verhoudingen voortvloeiend overwicht of misleiding.

** Het aantal veroordelingen wegens seksueel contact met een jeugdige onder 16 jaar (art. 247 wetboek van strafrecht) daalde tussen 1960 en 1982 van 10,7 tot 0,7 per 100.000 inwoners, d.w.z. met 93 %. Bron: A.W.K. van der Weijden, "Seksuele criminaliteit 1975-1982", Maandstatistiek politie, justitie en brandweer, uitgeave C.B.S., 1984, nr. 2, blz. 15

vroeger gezien of in de gegeven omstandigheden voor strafvervolgning aanleiding bestaat. Er is echter geen sprake van een vastomlijnd opsporings- en vervolgingsbeleid; het voortbestaan van het absolute verbod heeft daardoor geleid tot een grote mate van rechtsonzekerheid.

Niet te veel overlaten aan het vervolgingsbeleid

Rechtsonzekerheid is in het zicht van een wetsherziening wellicht onvermijdelijk; ze zou echter onaanvaardbaar groot worden indien het absolute verbod bij de herziening wordt gehandhaafd. Het gehele verbod krijgt dan immers een nieuwe legitimatie. Daardoor zal het moeilijker worden een genuanceerd vervolgingsbeleid voort te zetten, zoals dat in de praktijk van de laatste tientallen jaren nodig en wenselijk is gebleken. Differentiatie tussen strafwaardige en niet-strafwaardige zaken dient in de wet plaats te vinden; deze differentiatie mag niet geheel aan het vervolgingsbeleid worden overgelaten.

Eigen verantwoordelijkheid

De relatievorming van jongeren behoort primair tot de gezamenlijke verantwoordelijkheid van deze jongeren en hun ouders of opvoeders. Strafbaarstelling verschuift deze verantwoordelijkheid naar de overheid. Daarvoor kunnen goede redenen bestaan, in het bijzonder wanneer ouders zelf hun kinderen misbruiken of misbruik door een derde toelaten. Buiten dergelijke gevallen echter dient de eigen verantwoordelijkheid van jongeren en opvoeders door de strafwetgever te worden gerespecteerd. Ook hun verantwoordelijkheid voor niet-seksuele relaties van jongeren met derden is immers in principe geen zaak voor de strafrechter.

Conclusies

Op grond van deze uitgangspunten stellen wij het volgende voor. Het verbod op seksuele contacten met jeugdigen blijft in het wetboek van strafrecht staan. Hieraan dient echter te worden toegevoegd dat het verbod in nader omschreven gevallen niet van toepassing is. Daartbij denken wij in het bijzonder aan gevallen waarin de jongere in kwestie het contact zelf zocht, of een actieve rol speelde in het onderhouden ervan, of er zich niet aan onttrok ofschoon dit (m.n. doordat er geen groot machtsverschil was) mogelijk was. De verantwoordelijkheid voor zulke contacten valt dan toe aan de jongeren zelf en hun ouders of opvoeders. Een dergelijke formulering onderstreept de eis van zorgvuldigheid jegens jeugdigen, een eis die dient te gelden voor zowel hun potentiële partners als het strafrechtelijk apparaat. Zij laat de mogelijkheid voor jongeren tot eigen beleving van seksualiteit onverlet, terwijl het anderzijds mogelijk blijft in te grijpen in geval van seksueel misbruik.

Ondertekening ter ondersteuning van de strekking van deze petitie:

(a.u.b. vermelden: naam, adres en functie, in geval van ondertekening namens een organisatie: naam en adres organisatie en naam en functie ondertekenaar).

Eventuele opmerkingen:

Den Haag, 21-7-1966

Beste R

Na de geslaagde forumbijeenkomst op 23 juni kreeg ik het idee om eens een aantal gedachten over Martijn op papier te zetten, gewoon als geïnteresseerd lid van de vereniging. Tot nu toe is de activiteit van Martijn vooral binnenwaarts, d.w.z. naar de eigen leden gericht geweest. Kennelijk wordt er nu ook naar buiten getreden. Het geven van morele ondersteuning aan een paar honderd pedofielen is echter een heel andere doelstelling dan het voeren van actie tegen de leeftijdsgrenzen. Het laatste vereist een heel andere aanpak.

Wanneer je je beperkt tot het maken van een krantje voor de eigen leden staan kinderen en hun belangen niet centraal. Wat opwindende verhaaltjes en een aantal leuke foto's misstaan dan niet in het blad. Ze maken het blad echter totaal ongeschikt om mee te gaan werven als je strijd wilt voeren tegen de leeftijdsgrenzen. In dat geval zijn het de belangen van kinderen die centraal moeten worden gesteld. Die wet is ingevoerd ten behoeve van kinderen. Ze zal nooit of te nimmer gewijzigd worden omdat pedofielen er last van hebben. Je hebt dus alleen kans om die wet veranderd te krijgen als je duidelijk kunt maken dat kinderen erdoor worden gehinderd. En dat is zo: de fout van de wet is dat alle seksuele contacten beneden 16 jaar strafbare feiten opleveren, niet dat pedofielen er last van hebben. Het is dus weinig overtuigend om de "strafbaarheid van pedofilie" aan te vallen, of de strijd tegen die wet op te voeren als "pedostrijd". Dat wetswijzigging pedofielen goed uitkomt is natuurlijk waar, maar dat is niet het doel van wetswijzigging, maar een plezierig neveneffect. Het doel is een grotere seksuele vrijheid voor kinderen. Dat belang voor kinderen loopt bepaald niet parallel met het belang van pedofielen. Integendeel, de discussies over seksueel misbruik van kinderen maken juist duidelijk dat kinderen en volwassenen tegenstrijdige belangen hebben, althans ten dele. Het belang van pedofielen is een volledige schrapping van alle leeftijdsgrensparkikelen. Vroeger is door de NVSH wel beweerd dat dat ook het belang van kinderen was. Dat was erg gemakkelijk gezegd en het was volstrekt onjuist. Wanneer je iemand met veel macht en iemand met weinig macht evenveel vrijheid geeft dan houdt uiteindelijk degene met weinig macht helemaal geen vrijheid meer over. Kinderen hebben wel degelijk belang bij extra bescherming tegen seksueel misbruik; seksueel misbruik neemt nu eenmaal niet alleen de vorm van aanranding en verkrachting aan.

Ik vind dat Martijn nu zal moeten kiezen tussen twee mogelijkheden. Of ze wordt een ontmoetingsvereniging voor pedofielen met een informatie- en amusementsbladje zoals Boy Love World of Pan. Over de inhoud daarvan hoeft dan niet al te kritisch te worden gedaan. Of ze gaat actie voeren, maar dan moet het belang van kinderen óók voorop worden gesteld als dat best met dat van pedofielen.

Bovendien mag in dat laatste geval het krantje wel eens kritisch worden bekeken. Kijk vooral eens naar de manier waarop kinderen aan bod komen. Ze lijken geen andere functie te hebben dan mooi, sexy en beschikbaar te zijn. Dat slaat zowel op de foto's als op de tekst. Neem het artikel "pedohistorie" in het laatste nummer. Slavernij is wel het meest extreme voorbeeld van ongelijke machtsverhoudingen en je zou verwachten dat de staf wordt gebroken over de manier waarop de Romeinen jongens exploiteerden. In plaats daarvan lijkt de auteur het heel normaal te vinden dat jongens maar moeten voldoen aan de behoeften van hun "meester". Dat in zulke verhoudingen de jongen meester en de eigenaar de onderworpen slaaf is lijkt me volstrekt onaannemelijk. En de "liefde" van een slaaf voor zijn meester doet meer denken aan de trouw van een hond voor zijn baas dan aan vriendschap. Zo'n beperkte en eenzijdige belangstelling voor kinderen die uit zulke artikelen naar voren komt kan de geloofwaardigheid van de pleidooien voor wetswijziggingen nooit ten goede komen. Eerlijk gezegd vind ik het blad in deze vorm ongeschikt om mee naar buiten te treden; ik geloof dat je er meer kwaad dan goed mee doet.

Is het fout te laten weten, hoe een erotisch contact met kinderen plezierig kan zijn, zowel voor oudere als kind?
Kind als lustobject. Laat een liefdevolle relatie niet in de weg

De wet is ingevoerd om de sex. moraal v. volwassenen te kler bij kinderen te kunnen inderjneren.

is maar voor de ho' wist.

je moet er dus voor zorgen, dat kinderen meer macht krijgen

Opzich is dat natuurlijk een schande.

Wat kunnen
we doen om
dit te voor-
komen?

Ten slotte mis ik bij Martijn elke aandacht voor andere belangrijke wetgeving dan de zedelijkheidswetgeving. Zoals je weet is er al jaren een wet gelijke behandeling in de maak en wordt ook gewerkt aan een verbod op "aanzetten tot haat, geweld en discriminatie" van mensen op grond van hun seksuele gerichtheid. Het CDA stelt op het ogenblik pogingen in het werk om dat "seksuele gerichtheid" te beperken tot "homoseksualiteit" (ook in de wet gelijke behandeling), met als bedoeling pedofielen niet onder die wettelijke bescherming te laten vallen. Wat op het spel staat is dus of pedofielen nog langer maatschappelijk vogelvrij zijn of niet. Die hele politieke discussie, die toch van immens belang is voor pedofielen (en nu eens niet voor kinderen !) lijkt Martijn geheel te ontgaan.

Tot zover mijn opmerkingen. Zie ze niet als afbrekende, maar als opbouwend bedoelde kritiek. Ik zie uiteraard ook liever een bloeiende Martijn dan een mislukkende politieke lobby.

Met vriendelijke groeten,

JS

Het beleid van Martijn is er op gericht, ³ via o.k. zowel naar de eigen aantuging als naar buiten gericht te zijn.

Wij willen niet blind zijn voor de belangen van kinderen, maar we willen op niet opwerpen als voorvechters van de kinderrechten.

Onze taak is duidelijk te maken, dat pedofielen terecht gedaan wordt, door hun relaties zonder meer strafbaar te stellen, vanwege het feit, dat de leeftijd van de jongere partner wettelijk te laag is voor sex contact.

De kern is, dat het niet gaat om bescherming van kinderen, maar om het recht van de 'opvoeders' om hun normen en waarden te kunnen overdragen aan de kinderen.

Sexueel misbruik van kinderen wordt als stok gebruikt om diogenen te slaan die tornen aan de heersende morele opvattingen.

Bestuur Vereniging Martijn,
Postbus 5478,
1007 AL Amsterdam.

Amsterdam, 20-7-'86.

Waarde vrienden,

Opgekropte kritiek en vroom zondags gevoel stonden aan de geboorte van dit epistel.

Al geruime tijd voelde ik bij mijzelf de omweerstaanbare behoefte om jullie deelgenoot te maken van mijn onvrede ten aanzien van een aantal zaken binnen Martijn.

Zie mijn kritiek/analyse in de eerste plaats als opbouwend en suggestief (in de goede zin van het woord).

Het beleid van de vereniging

Het beleid van de vereniging Martijn is in de eerste plaats gericht op "het bespreekbaar maken van en het streven naar acceptatie van oudere-jongere-relaties" (het DOEL, zie de statuten). }

Het beleid van de vereniging wordt van ledenvergadering tot ledenvergadering vorm gegeven door het bestuur.

Het bestuur controleert de penningen (OK) jacht op armlastige pedofielen), draagt verantwoordelijkheid voor de uitgave van het blad O.K., streeft naar samenwerking met gelijkgestemde groepen, geeft voorlichting en informatie, houdt (eventueel) bijeenkomsten.

Het verwezenlijken van de verenigingsdoelstelling

De doelstelling van de vereniging Martijn kent zowel een interne als een externe poot. Intern: Martijn draagt een steentje bij in de zelf-acceptatie van zijn (?) leden. Dat kan bijv. door het organiseren van regionale ontmoetingsbijeenkomsten.

Dat kan ook (volgens sommigen) door in O.K. "voer-voor-het-pedo-volk-verhaaltjes" te plaatsen (door mij wel eens "drupende-pik-verhalen" genoemd, die het niveau van een bouquet-reeksje niet kunnen evenaren). Extern: Martijn streeft met andere groeperingen en personen naar wijziging van (o.a.) art.247 Sr. en houdt zijn actie-vizier gericht op aanpalende terreinen: privacy-wetgeving, } *beleid redactie*

de uitbreiding van politie-bevoegdheden (opsporingsbevoegdheden, identificatie-plicht etc.), wet gelijke behandeling enz. enz...

De daartoe strekkende middelen zijn:

- a. samenwerking met andere groeperingen, b. organiseren discussie-bijeenkomsten, c. aanschrijven van politieke instanties en personen, d. het opporren van de leden (tot het actie-gericht bezig zijn) en e. het schrijven van analyserende, emanciperende en scherpzinnige artikelen in het onvolprezen periodiek, hetzij in andere bladen of kranten.

Botsende belangen

Bij de verwezenlijking van haar doelstelling kan de vereniging (i.c. het bestuur) stuiten op, ten principale, botsende en strijdige belangen. Voorbeeld: O.K. nr.1 kan nimmer een extern (gunstig) effect beogen, wanneer na diverse analyserende artikelen, een artikel als dat van Brongersma volgt. Met alle goede wil, kan ik de plaatsing van een dergelijk artikel niet anders kwalificeren dan als een blunder. Tenzij O.K.1 uitsluitend aan de Martijn-lezers/leden was gericht, maar dan dient duidelijk gemaakt te worden dat de vereniging in de aller-eerste plaats een intern-gerichte doelstelling kent (dan had iemand als VH zich veel moeite kunnen besparen !). Het blad kan dan extern niet als strijdmiddel worden gebruikt door z'n (voor breder publiek) afschrikwekkende werking. De vereniging (i.c. het bestuur) kan dan alleen externe strijd voeren, geheel los van haar periodiek !

Tevens moet de vraag opgeworpen worden, of de vereniging bij haar streven naar acceptatie van oudere-jongere-relaties alleen kan en mag uitgaan van het volwassen perspectief. Of moet ook de emancipatie van het kind worden ondersteund ?
Opnieuw: (mogelijk) botsende belangen !

"De" pedofiel wil een kind als partner. Nog afgezien van de vraag of veel kinderen een sexuele relatie met een volwassene wel zien zitten, kent het kind echter nogal wat structurele onvrijheden op zijn levenspad: zeer veel fundamentele beslissingen worden voor een kind genomen door "anderen",

} go dat meer
duidelijk maken

belemmerd
mee eens

zowel ouders als pedofielen trouwens.

Moet de vereniging niet nadenken over en gaan werken aan die zo mogelijk belangrijkste kant van de pedofiele medaille ?

Keuze voor een tactisch-externe optie

Kortom: er dienen keuzes gemaakt te worden. Of de vereniging blijft een (intern-gericht) gezelligheidsclubje, of zij onderkent haar extern gerichte acceptatie-doelstelling.

Het onvolprezen periodiek ondersteunt (tot nog toe) vooral de eerste optie. Het moge duidelijk zijn, dat ik pleit voor de tweede !

Bij aanvaarding van mijn optie, kan aan de interne acceptatie- en gezelligheidspoot aandacht worden geschonken door:

- het houden van regionale ontmoetingsbijeenkomsten,
- de verzorging van uitgaves als pedo-romannetjes c.q. poëzie-bundels, *geen geld voor.*
- het (regelmatig) versturen van leden-nieuwsbrieven,
- het verkopen van fotoboeken, c.q. portfolio's,
- het opzetten van een telefonische pedo informatie- en hulp-lijn (à la "Gay Switch Board"). *wie zal dit bemannen ?*

De keuze voor een tactisch-externe optie betekent:

- contacten verstevigen en formaliseren met verwante groeperingen en personen,
- het beleggen van discussiebijeenkomsten,
- het signaleren van en reageren op maatschappelijke ontwikkelingen,
- O.K. verantwoord hervormen,
- in woord en daad oog tonen voor de positie van het kind in onze samenleving.

Bij de verwezenlijking van het een en ander ben ik graag bereid mijn steentje bij te dragen !

In afwachting van jullie reactie verblijf ik met strijdbare en tolerante met

MM

*26. ik een naar
huizen gericht blad zou
worden, zouden de
meeste leden z/haken.*